

தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டுடன் உளவியல் Tholkappiyar's Meyppadu (Funtion of Emotions) and Psychology

முனைவர் ஜெ. கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கோவை.

Dr.J.Kavitha, Assistant Professor of Tamil, PSGR Krishnammal College for Women, Coimbatore-04.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3938-1985>

DOI: 10.38067/ijtlts.2020.v03i01.002

Abstract

Of the grammar books available today "Tolkappiyam" sought its name and fame all over the world. In general, the word is the word of the subject with three powers. Book nine is divided into nine functions. In the realm of "Tolkappiyam", it is a treasury of too many news for current psychologists to wonder that like science it had described human behavior before many thousand years now commonly known as psychology. It is not a linguistic treatise but a book of didactic ethics and psychology. It deciphers the intrinsic properties of human behavior and easily visible in the external properties of modern psychology that explores. Any expression in human life is called an act. So, psychology decodes about people's actions and behaviors. It is no wonder in science but in literary treatise if factors the most; one can see the massive internal feelings and emotions of men and women in Meyppadu of "Tholkappiyam". Psychology is an academic discipline that has been developed in today's world education. In solving people's problems, the work of psychology is essential. It helps to identify the human thoughts and practices. It also pictures life. Long back, Tholkappiyar claims emotions arising in one person overlooking the other. Listening is known as the external code of 'meyppadu'. Psychology is the manifestation that helps us to decode such thoughts and ideas found in literature. The science of the soul psychology can reveal the events of their existence visible and apparent manifestations in terms of psychological research. This article probes such evidences from the authentic sources.

Keywords: Tholkappiyar, Meyppadu, Funtion of Emotions, Psychology.

முன்னுரை

இலக்கண நூல்களுள் முற்பட்டது "தொல்காப்பியம்". எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டு விளங்கும். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் உள்ள மெய்ப்பாட்டியில் தற்போதைய உளவியல் அறிஞர்கள் வியக்குமாறு பல செய்திகள் உள்ளன. மனித நடத்தையைப் பற்றி விவரிக்கும்

அறிவியலே உளவியல் எனப்படும். மனித நடத்தையின் உள்ளார்ந்த பண்புகள் மற்றும் எளிதில் புலப்படக் கூடிய வெளிப்புறப் பண்புகள் ஆகியவற்றை உளவியலானது ஆராய்கிறது. மனித வாழ்வில் எந்த ஒரு வெளிப்பாடும் செயல் எனப்படும். எனவே, உளவியல் என்பது மக்களின் செயல்கள், நடத்தைகள், உள்ளத்திறன் பற்றி அறிய உதவும் ஓர் அறிவியல் எனில் வியப்பேதுமில்லை. இன்றைய உலகில் உளவியல் பெரிதும் வளர்ந்துவரும் துறையாகும். மக்களின் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைப்பதில் உளவியலின் பணி இன்றியமையாதது. மேலும், மனித மனங்களில் உள்ள எண்ணங்கள், செயல்முறைகள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை அறிந்துக்கொள்ள உளவியல் பயன்படுகிறது.

உளவியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. வாழ்க்கையை படம் பிடித்து காட்டுவது இலக்கியமாகும். எனவே தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடுகளில் ஒருவர் உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகள் மற்றவர் கண்டும் கேட்டும் அறியப் புறவயக் குறியால் புலப்படுவையே மெய்ப்பாடாகும். அம்மெய்ப்பாடுகளையே உளவியலார் உள்ளக் கிளர்ச்சிகள் என்று வழங்குவார். உள்ளத்தைப் பற்றிய அறிவியல் உளவியல் என்பதால் அவ்வுள்ளத்தின் நிகழ்வுகள் புறத்தார்க்கும் புலப்படுவதும் வெளிப்படக்கூடியதுமான மெய்ப்பாடுகள் உளவியல் நோக்கில் ஆராய்வது என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

நகை அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று

அப்பால் எட்டே மெய்பாடு என்ப (தொ. பொ. 247)

மேற்கூறிய பாடலில் தொல்காப்பியரின் எண்வகை மெய்ப்பாடு களன்களாகும்.

பண்ணைத் தோன்றிய எண்நான்கு பொருளும்

கண்ணிய புறனே நால்நான்கு என்ப (தொ. பொ. 245)

மேற்கண்ட பாடல் வரியின்படி எண்வகை மெய்ப்பாட்டு களன்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்குஇ நான்கு பொருள்களில் வரும். அதாவது (8 x 4 = 32) பொருள்களில் வந்து உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் என்றும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlts.com

மெய்ப்பாடு குறித்து பிற இலக்கண நூல்கள்

தண்டியலங்காரம்

பெருங்காப்பிய இலக்கணம் கூறவந்த தண்டியாசிரியர்,

நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்

கற்றோர் புனையும் பெற்றியதென்ப (தண்டி.பொ. பா.8)

என்கிறார். எட்டு வகைப்பட்ட சுவையும், மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பும், இடைவிடாமல் கேட்போர் மதிக்கத்தக்க வகையில் புலவரால் புனையப்படுதல் பெருங்காப்பியம் என்கிறார்.

உண்ணிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற

எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் இயல்வது சுவையே (தண்டி.பொ. பா.18)

என்று பாடலுக்கு அணி செய்கின்ற சுவையணி நிலையில் வைத்து மெய்ப்பாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றார்.. அந்த எட்டு வகை மெய்ப்பாடுகள் எவை என்பதை, அவை தாம்:

வீர மச்ச மிழிப்பொடு வியப்பே

காம மவல முருத்திர நகையே (தண்டி.பொ. பா.19)

என்று குறிப்பிடுகிறார். இவற்றை,

தொல்காப்பியம்

தண்டியலங்காரம்

நகை

நகை

அழுகை

அவலம்

இளிவரல்

இழிப்பு

மருட்கை

வியப்பு

அச்சம்

அச்சம்

வெகுளி

உருத்திரம்

பெருமிதம்

வீரம்

உவகை

காமம்

என வகைப்படுத்தலாம்.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டிற்கான நிலைக்களன்கள் தண்டியில் விரிவாகப் பேசப்படவில்லை. இரண்டும் மெய்ப்பாடுகள் செய்யுள் உறுப்புகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தண்டி வடமொழியை அடியொற்றி எழுதப்பட்டாலும், 'சாந்தம்' தவிர்த்து மெய்ப்பாடுகள் எட்டு எனக் தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றியே குறிப்பிடுகிறது.

வீரசோழியம்

மெய்ப்பாடாவது நாட்டிய, காப்பிய, செய்கை, சொல் என தம்மவையே போல ஆனந்தமாக அனுபவ நிலையில் வந்து நிற்பன என்கிறது.

எண்வகை மெய்ப்பாடு பொருள் விளக்கம்

1. நகை - இகழ்ச்சியில் பிறப்பது
2. அழகை - அவலத்தில் பிறப்பது
3. இளிவரல் - இழப்பில் பிறப்பது
4. மருட்கை - வியப்பில் பிறப்பது
5. அச்சம் - அஞ்சத்தருவனவற்றில் பிறப்பது
6. பெருமிதம் - வீரத்தில் பிறப்பது
7. வெகுளி - வெறுக்கத்தக்கவனவற்றில் பிறப்பது.
8. உவகை - சிருங்காரத்தில் பிறப்பது.

என எண்வகை மெய்ப்பாடானது என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். உளவியல் அறிஞர்கள் கூற்றுப்படி மெய்ப்பாடுகளை ஒப்புநோக்கி ஒத்துப்போகின்றன என்பதை பார்க்கலாம்.

மாறனலங்காரம்

மாறனலங்காரமும் மெய்ப்பாட்டில் தோன்றும் சுவையெட்டு என:

பொறியுணர் வொடுமொருபொருளினையெதிர்ந்த

நெறியுடைமனைத்துணிகழ்தரும் பான்மை

யயலவருறப்புறத் தாய்ப் பொருளெட்டி

னியல்வது சுவையென்றியம்பினர் புலவர் (மா.பொ. பா.197)

கூறுகிறது. “இந்திரியங்களின் அறிவினொடும் யாதானுமொரு பொருளைக் காணப்பட்ட மனத்துள் அப்பொருள் ஏதுவாக நிகழ்ந்த தன்மை நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்கும் புலப்படுமாறு வெளிப்பட, மெய்ப்பாடுகள் எட்டால் தோன்றுவது சுவையென்னும் அலங்காரம்” என்று விளக்கம் தருகிறது.

1. நகை மெய்ப்பாடு

என்னால் இளமை பேதமை மடன் என்றுள்ள

உள்ளப்பட்ட நகை நான்கு என்ப (தொ. பொ. 248)

நகை என்றால் நகைத்தல் – சிரித்தல், மகிழ்தல் என பொருள்படும். தொல்காப்பியர் கூற்றுப்படி, எள்ளல், இளமை, பேதமை, மடன் போன்றவை நான்கு களன்களில் நகையானது வெளிப்படும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

குறுந்தொகையின்கண் தோன்றிய நகை

ஒரு தலைவி தன் தலைவனை நோக்கி, “பண்டு நீ கூறியதை மெய்யாகக் கொண்டு யான் மகிழ்ந்தேனே, உன் கூற்று பொய்யாதலை எனது மடமையால் அறியாது நகைத்தானே. அங்ஙனம் நகைத்த பற்கள் அழிவனவாக” என வெறுத்துக் கூறுகின்றாள்.

சுரஞ்செல் யானைக் கல்லுறு கோட்டில்

தெற்றென இரீஇ யரோஜய மற்றியாம்

நும்மொடு நக்க வால்வெள் ளெயிறே

என்ற குறுந்தொகையடிகளால், தலைவி தன் மடத்தால் தலைவன் உரையை மெய்யெனக் கொண்டு நகைத்த நகை என அறியலாம்.

நகை மெய்ப்பாட்டுடன் மனவெழுச்சியை ஒப்பு நோக்குதல்

தொல்காப்பியர் கருத்துப்படி நகை என்பது மகிழ்ச்சியாகும். உளவியல் அறிஞர்களின் கூற்றுப்படி மகிழ்ச்சியானது அடிப்படை மனவெழுச்சி என்றும். இது பிறப்பிலிலேயே கட்டமைக்கப்படுகின்றது என்றும். உடல் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும்போது மகிழ்ச்சியானது வெளிப்படும் என்று ஹெவிகட்ஸ் என்ற உளவியல்

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlls.com

அறிஞர் கூறுகின்றார். மகிழ்ச்சியானது மனிதர்களின் வாழ்வில் முக்கிய உணர்ச்சிகளாக வெளிப்படுகின்றன என்பதாகும்.

2. அழகை

“இழிவே இழிவே அசைவே வறுமை என” அழகையானது ஒருவனின் பொருள், உடமை, தளர்ச்சி, வறுமை காரணமாக “விளிவில் கொள்கை அழகை நான்கே” (தொ. பொ. 249) வெளிப்படும் என்றும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

புறநானூற்றின் கண் தோன்றிய இழவு

மெழுகும் ஆப்பி கண்களும் நீரானே... (தொ. பொ. 249) என்பது ஒரு புறப்பாடல் கணவனை இழந்தாள் ஒருத்தி, அவன் நினைவாகப் படைக்கக் கருதி, படைக்கும் இடத்தினைச் சாணமிட்டு மெழுகியபோது தாரை தாரையாக நீரைச் சொரிந்தாள். அக்கண்ணீரையே நீராகக் கொண்டு மெழுகினாள். எனவே, இது தன்கண் தோன்றிய இழப்பு வந்த அழகையாகிய மெய்ப்பாடு.

அழகை மெய்ப்பாட்டுடன் மனநலமும் உடல்நலமும் ஒப்பு நோக்குதல்

ஒருவனுக்கு மனநலமும் உடல்நலமும் குன்றியிருக்கும் போது அழகையானது வெளிப்படும் என்று ஹேட்பீல்டு கூறுகிறார். மனநலம், உடல்நலம், குன்றியோர் தனது பொருள், உடமை, தளர்ச்சி, வறுமை இவற்றை இழந்து நிற்கும்போது அழகையானது வரும் என்று கூறுகின்றார்.

அசைவு பற்றி வரும் அழகை

தொல்கவின் தொலைய தோள்நலம் சாஅய

நல்கார் நீத்தனர் ஆயினும் நல்குவர்

நட்டனர்இ வாழி! தோழி (நற். பா. 14)

என்ற பாடலில், “தோழி! என் பழைய அழகு தொலையவும், என் தோள் நலம் கெடவும் இப்போது அருள் செய்யாது என் தலைவர் கைவிட்டாரெனினும் அவர் அருள் செய்வார் என்பது உறுதி” என்று தலைவி தன் பழைய நிலை பற்றித் தோழியிடம் கூறுவதால் இது தன்கண் தோன்றிய அசைவாம்.

3. இளிவரல்

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு

யாப்பற வந்த இளிவரல் நான்கே (தொ. பொ. 250)

மூப்பும், பிணியும், வருத்தமும், உடல்மெலிவு தோன்றும் போது இளிவரலானதும் வெளிப்படும். இது தன்னாலும் பிறராலும் ஏற்படும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

சீவகசிந்தாமணியின் கண் தோன்றிய மூப்பு

சீவகன் மனைவியரோடு ஒரு சோலைக்குச் சென்று மகிழ்ந்திருக்கும் போது ஒரு காட்சியைப் பார்க்கிறான். மந்திக்கு மகிழ்ச்சி தர விரும்பிய கடுவன் ஒரு பலாப்பழத்தைப் பறித்து, அதனைத் தன் நகத்தால் கீறிப்பிளந்து சுளைகளை அது உண்ணக் கொடுத்தது.

இன்கனி கவரு மந்தி கடுவனோ டிரிய ஆட்டி

நன்கனி சிலதன் உண்ண நச்சுவேல் மன்னன் நோக்கி

என்பொடு மிடைந்த காமம் இழிபொடு வெறுத்து நின்றான்

அன்புடை அரிவை கூட்டம் பிறனுழைக் கண்ட

தொத்தே (சீவக. மு.இ. பா. 2725)

என்ற பாடலில், “காவலளான் மந்தியையும், கடுவனையும் ஓடவிரட்டினான். பழத்தைத் தான் உண்டான் இக்காட்சியைக் கண்ட சீவகன், அன்புடை மனைவியரின் சேர்க்கை இன்பம் ஏவலாளன் பெற்ற இன்பம் போல் நிலையில்லாதது என உணர்ந்து, உடலுடன் தோன்றிச் செறிந்த காமத்தையும், இனி வரவிருக்கும் இழிவைத் தரும் முதுமைமையையும் வெறுத்தான் என்ற செய்தி பெறப்படுகிறது. தமக்கு வரப்போகும் முதுமையைச் சீவகன் வெறுத்தமையால், இது தன்கண் தோன்றிய மூப்பு பற்றி வரும் இளிவரலாம்.

இளிவரல் மெய்ப்பாட்டுடன் மனித வளர்ச்சியை ஒப்புநோக்குதல்

மாற்றம் ஒன்றே நிலையானது என்று நாம் அடிக்கடி சொல்லக் கேட்கிறோம். அதன்படி இந்த உடம்பில் தோன்றும் மாற்றங்கள் நிலையானதுயல்ல. பிறப்பில் இருந்து இறப்புவரை உடலில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. மரபு மற்றும் சூழல் காரணமாக உடல் மற்றும் உள்ளம் இயக்க ஆற்றலானது மாற்றம்

பெறுகின்றன. பெற்றோர்களிடமிருந்தே வழிவழியாக உடல் உளப்பண்புகள் சந்ததிகளுக்கு ஜீன்கள் மூலமாக அனுப்பப்படுகின்றது. இது மரபுநிலை என்று கிரிகர்மெண்டல் கூறுகிறார். ஒருவனது வளர்ச்சியையும் நடத்தையையும் அவனுக்கு புறத்தே இருந்து கட்டுப்படுத்தும் ஏதுக்கள் அந்த நபரின் சூழ்நிலை என்று வாட்சன் கூறுகிறார். இவர்கள் கூற்றுப்படி உடல் மற்றும் உள்ள வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு வயது, மூப்பு, பிணி, வருத்தம் போன்றவை ஏற்படும் என்பதாகும்.

4. மருட்கை

புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு

மகிமை சாலா மருட்கை நான்கே (தொ. பொ. 251)

புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் இவற்றுடன் தோன்றுவதே மருட்கையாகும். புதுமை உருவாக்கல், பொருள்கண்டு பெருமை, நுண்திறமைக் கொண்டு சிறுமை, பொருளின் பரிணாம வளர்ச்சி இவையெல்லாம் ஆக்கம் என மருட்கைப்பற்றி கூறுகிறார் தொல்காப்பியர்.

திருக்குறளின் கண் தோன்றிய புதுமை

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை

மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு (குறள். 1081)

என்ற குறட்பாவில் தலைவன், “கனங்குழை அணிந்த இவள் தெய்வப் பெண்ணோ? இறைவன் ஆய்ந்து படைத்த ஒரு சிறப்பான மயிலோ? மனிதப் பெண் தானோ? ஏன் மனம் இவளை இன்னாள் என அறியாது மயங்குகிறது” என்று வியக்கிறான். எனவே இது பிறர்கண் தோன்றிய புதுமையாகிறது.

பெருமை (அளவில் பெருத்தன கண்டுவியத்தல்)

பாரதிதாசன் நிலவைப் பற்றி வருணனை செய்கையில்,

அன்புள்ளம் பூணுகின்றேன் அதுவு முற்றி

ஆதாயம் அளவுமொரு காதல் கொண்டேன் (பா.பு.கவி. பா.எண். (113-116)

என்று கற்பனை செய்கையில், காதலை ஆகாயம் அளவு பெருகக் கொண்டேன் என்பதில் தன்கண் தோன்றிய பெருமையை அறியலாம்.

மருட்கை மெய்ப்பாட்டுடன் ஆக்கத்திறனை ஒப்புநோக்குதல்

சமுதாய வளர்ச்சிக்கு புதிய சிந்தனைகள், புதிய கருத்துக்கள், புதிய கண்டுபிடிப்புகள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைப் படைப்பவர்கள் மேதைகளாவர். மேதை (அ) படைப்பாளர்கள் எல்லாம் ஆக்கத்திறனை உடைவர்கள் என்றும் இவர்களே நுண்திறமை கொண்டவர்கள் என்று கிரகாம் வாலஸ், கில்பர்ட் இவர்களின் கருத்தாகும். இவர்களின் கூற்றுப்படி ஒப்பு நோக்கையில் புதுமை, உருவாக்கல், பெருமைக் கொள்ளல், நுண்ணறிவு மிக்கோர்இ புதியன படைத்தல் எல்லாம் மருட்கையின் மதிமைப் (அறிவு) பெற்றவர்களாக விளங்குவார்கள்.

5. அச்சம்

அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம்இறையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே (தொ. பொ. 252)

அணங்கு என்பது பேய், பூதம், பாம்பு இவற்றைக்கண்டு பயங்கொள்ளுதலும், விலங்கு, கள்வர், அரசர்கள் இவர்களைக் கொண்டு அச்சம் (பயம்) கொள்ளுதல் இயல்பே என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தின் கண் தோன்றிய அச்சம்

சுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளில் சென்றாங்கு

இடும்பிணம் தின்னும் இடாகினிப்பேய் வாங்கி

மடியகத் திட்டாள் மகவை (சு.கா.உ.கா. பா. வரி 22 – 22)

என்ற வரிகளில், “புதைக்கும் பிணங்களைத் தின்னும் இடாகினிப்பேய் மாலதியின் கையிலிருந்த இறந்த குழந்தையைப் பறித்துச் சுகாடு நோக்கி எடுத்துச் சென்றது. அக் குழந்தையின் பிணத்தை வாயில் போட்டு விழுங்கியது” என்ற செய்தியால் பேய், பூதம் குறித்த அச்சம் தரும் செய்திகள் புலனாகின்றன.

அச்சம் மெய்ப்பாட்டுடன் மனவெழுச்சியை ஒப்புநோக்குதல்

அச்சம் என்பது பிறவியிலிருந்து தோன்றக்கூடிய மனவெழுச்சி இதனை அடிப்படையில் மனவெழுச்சி என்றும், இது மற்றவர்களால்தான் ஏற்படும் என்று ஹெவிகர்ட்ஸ் கூறுகிறார். மேலும் அச்சம் தவிர்க்க விழிப்புடன் நடக்க வேண்டும்

என்றும், உடன் அவர் தன்னம்பிக்கை, காப்புணர்ச்சி, தன்திறன் வளர்த்தல் போன்றவற்றால் தான் அச்சமானது தவிர்க்க முடியும் என்று கூறுகின்றார்கள்.

6. பெருமிதம்

கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடை எனச்

சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே (தொ. பொ. 253)

கல்வி, வீரம், புகழ், கொடை இவை நான்கும் ஒருவனை பெருமிதம் அடைச்செய்யும் என்றும் பெருமிதம் என்பது தன்னை பெரியவனாக மாற்றுவதே பெருமிதம் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

கலித்தொகையின் கண் தோன்றிய பெருமிதம்

வல்லார்முன் சொல்வல்லேன் என்னைப் பிறர்முன்னர்க்

கல்லாமை காட்டியவன் (கலி. பா. 141)

இது கல்வி பற்றிய பெருமிதமாகும். சொல் வல்லார் முன்னும் வல்வனாகிய என்னை எனத் தன் பெருமிதம் தோன்றக் கூறியமையால் இது கல்வி பற்றிய பெருமிதமாகும்.

புகழ்மை பற்றிய பெருமிதம்

இது, புகழால் பிறரினும் மேம்பட்ட வழிபிறக்கும் பெருமிதமாகும்.

புகழெனின் உயிரும் கொடுக்கவர் பழியெனின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலா (புறம் பா. 18)

இப்பாடலில், உயிரினும் புகழ்மிகு செயல் மேலானதென்று சான்றோர் கருதுவர் என்று கூறப்படுவதால் இது புகழ்மை பற்றிய பெருமிதமாயிற்று.

கொடை பற்றிய பெருமிதம்

இது, பிறரினும் மேம்பட்ட கொடையால் வருவது,

புரலுக்கம் உள்ளத்தே என்னை இரலுக்கம்

இன்னா இடும்பை செய்தான் (கலி. பா. 141)

என்பது கொடை மேம்பாட்டால் வந்த பெருமிதமாகும்.

பெருமித மெய்ப்பாட்டுடன் நுண்ணறிவு

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlls.com

மனிதனின் மிக முக்கியத் திறனாகவும், கல்வி அளவுடன் மிகவும் தொடர்புடையதாகவும் நுண்ணறிவு விளங்குகிறது. ஒருவர் வாழ்க்கையைத் திறம்படவும் மற்றும் செம்மையாகவும் நடத்தத் தேவைப்படும் பண்பு நலன்களில் மிக முக்கியமானது நுண்ணறிவாகும். உலகளவில் சாதனை புரிந்த கல்வியாளர்கள், வீரர்கள், அறிவியல் அறிஞர்கள் போன்றோர் யாவரும் உயர்ந்த நுண்ணறிவு பெற்றுள்ளனர் என்பதை யாவரும் அறிந்ததே. கல்வி. வீரம் இவற்றின் மூலம், புகழ் கிடைக்கும். இவை மூன்றும் பெருகும்போது கொடையுள்ளம் உருவாகும். நுண்ணறிவுப்பற்றி ஆல்பிரட்பினே, வெக்ஸ்லர், தார்ண்டைக் போன்றோர் ஆராய்ச்சி செய்து, இறுதியில் நுண்ணறிவு பெற்றவன் தன்னையும் தன் சமுதாயத்தையும் வளர்ச்சியடைச் செய்து பெருமிதத்துடன் வாழ்வார்கள் என்பது இவர்கள் கூற்றாகும்.

7. வெகுளி

உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை என்றன

வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே (தொ. பொ. 253)

உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை என்ற நான்கினும் வெகுளி பிறக்கும். இந்நான்கும் தான் பிறரைச் செய்யுங்காலும், தன்னைப்பிறர் செய்யுங்காலும் உருவாகும்.

உறுப்பறை	-	அங்கங்களை அறுத்தல்
குடிகோள்	-	கீழ்வாழ்வரை நலித்தல்
அலை	-	வைதல், புடைத்தல்
கொலை	-	கொல்லுவதற்கு உருப்படுத்தல்

என நான்கின் பொருளில் வரும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

கம்பராமயணத்தின் கண் தோன்றிய வெகுளி (உறுப்புறை)

தன்னுடைய மூக்கும், காதும் சுக்ரீவனால் அழிந்தமை கண்டு கும்பகருணன் சினங்கொள்ளுகின்றான்.

புண்ணுடைச் செவியொடு மூக்கும் பொன்றலால்

கண்ணுடைச் சுழிகளும் குருதி கால்வன் (க.இரா. கு. வபடலம் பா. 297)

குடிகோள் பற்றி வரும் வெகுளி

தாரம், சுற்றம், குடியிருப்பு முதலியவற்றிற்குக் கேடு சூழ்தல் குடிகோளாகும்.

நெருநல் எல்லை நீ யெறிந்தோன் தம்பி

அகல்வாய் குன்றியில் சுழலும் கண்ணன் (புறம் பா. 100)

என்ற பாடலில், “நேற்று பகல் எறிந்தவனுடைய தம்பி தன் குடியிலுள் தமையனைக் கொன்றமையால் அகலிலுள்ள குன்றி போலச் சிவந்து சுழலும் கண்ணன் என்ற பொருள் தருவதால், தன் குடிப்பிறந்த தமையனையே கொன்றமையால் இது குடிகோளாகும்.

அலை

வெகுளி மெய்ப்பாட்டுடன் மனமுறிவு, மனப்போராட்டங்கள், மனநோய் இவற்றுடன் ஒப்பு நோக்குதல்.

மனநலத்திற்கு எதிரானது மனமுறிவு, மனமுறிவு ஒருவரின் உள்ளத்தில் அச்ச உணர்வையும், குற்ற உணர்வையும் ஏற்படுத்தும் என்று மார்க், கிங் என்ற உளவியலறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். கவலையும், துயரமும் மனப்போராட்டத்தை உருவாக்குகின்றன. மனமுறிவும், மனப்போராட்டமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவைகளாகும். மனப் போராட்டங்களின் விளைவாக எழும் பொருத்தப்பாடற்ற நடத்தைக் கோலங்களும், பிரச்சனை நடத்தைகள் உருவாகும் என்று கூறப்படுகின்றன. இப்பிரச்சனைகளானது தொடர்ந்து நடைபெற்றால் பிற்காலத்தில் நெறிபிறழ் நடத்தை உட்கொண்டவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். உடலுக்கு நோய் வருவதுபோல மனதிற்கும் நோய் வரும், அதுவே மனநோய்யாகும். மனநோய் உள்ளவர்கள் ஆளுமைக் கோளாறுகளால் பாதிக்கப்பட்டு சமுதாயத்தில் குற்ற உணர்வுகளுடன், குற்றச் செயல்களையும் செய்ய முற்படுவார்கள் என்று உளவியல் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் கூற்று வெகுளியுடன் தொடர்புடையதாகும்.

8. உவகை

செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டு என

அல்லல் நீத்தே உவகை நான்கே (தொ. பொ. 255)

செல்வம் மற்றும் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று, அறியும் ஐம்புலன்களால் ஏற்படும் நுகர்வும், மகளிரோடு புணர்தல், சோலை மற்றும் ஆறுகளில் புகுந்து விளையாடும் போது உவகை பிறக்கும் என்பது தொல்காப்பியரின் கூற்றாகும்.

செல்வம் பற்றிய உவகை

உரனுடையுள்ளத்தைச் செய்பொருள் முற்றிய

வளமையானாகும் பொருளிது வென்பாய் (கலி. பா. 12)

இவ்வரிகளில், “உரமிக்க உள்ளத்தோடு பொருள் தேடச்சென்று அதனை நிறைவேற்றி எந்த வளமைப் பெருக்கால் பெறும் பயன் இது” வெனக் கூறப்படுவதால் இது செல்வம் காரணமாகப் பிறந்த உவகையாகும்.

புலன் பற்றி வரும் உவகை

அறிஞரின் கூட்டத்தால் இனிய மகிழ்ச்சி தோன்றும்

இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட் குழீ,

நகலின் இனிதாயிற் காண்பாம் (நாலடி பா. 137)

என்ற நாலடியாரில் ஒருவர் தம் கல்வியறிவால் மகிழ்வதைக் காணலாம்.

புணர்வு

கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்

ஒண்டொடி கண்ணே உள குறள் 1101)

இக்குறட்பாவில், “கண்ணால் கண்டும், காதால் கேட்டும், நாவால், சுவைத்தும், மூக்கால் மோந்தும்., உடம்பால் தொட்டும், அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புல இன்பங்களும் ஒளி பொருந்திய வளையலணிந்த இவளிடத்தே உள்ளன” என்று தலைவன் கூறுவதன் மூலம் இது புணர்வு பற்றிய உவகை எனலாம்.

உவகை மெய்ப்பாட்டுடன் புலன்காட்சி

நாம் அனைவரும் இயற்கை. சமுதாய சூழ்நிலைகளால்

சூழப்பட்டிருக்கின்றோம். இச்சூழ்நிலைகளால் தோற்றுவிக்கப் படும் தூண்டல்கள் நம் புலனுறுப்புக்களான கண், காது, மூக்கு, வாய், தோல் போன்றவற்றை எந்நேரமும்

தாக்கிய வண்ணம் இருக்கின்றன. இப்புலன்கள் வாயிலாகவே அறிவினையும், அனுபவத்தினை பெறுகிறோம். இவற்றை அறிவின் வாயில்கள் என்று கூறுவர். புலன்கள் தூண்டப்படும் போது அவ்வுறுப்பின் வாயிலாக நமக்கு ஏற்படும் உணர்வுகள் புலன் உணர்வுகள் என்றும் இவ்வுணர்வுகள் எவற்றின் மீது அதிக ஆதிக்கம் செய்கின்றதோ அவற்றின் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கும் (பியாஜே, வெர்னர் போன்றோர் கூறுகின்றனர்) என எடுத்துக்காட்டாக கல்வியின் மீது, பொருள்களின் மீது, விளையாட்டுகளின் மீது என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம் புலன் உறுப்புகளின் வழியாக ஒருவன் இன்பம் துய்க்கும் போது உவகையானது பிறக்கும் என்பது உளவியல் அறிஞர்கள் கருத்தாகும்.

முடிவுரை

மெய்யின்கண் உண்டாகிய உணர்வு பிறர்க்குப் புலப்படும் வகையில் வெளிப்படுவது மெய்ப்பாடு ஆகும். மனித மூளையின் வளர்ச்சியானது தனது பாரம்பரியத் தன்மையோடு சமூக நிகழ்வுகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு அன்றாடம் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறது. உடலின் உள் உறுப்பாகிய மூளையின் பகுதிகள் ஊனமுற்றால் ஏற்படும் விளைவால் மனிதர்க்குரிய இயல்புகளில் இருந்து மாறுப்பட்டவனாகிறான். மனிதன் இதற்கான காரணங்களை அறிய உளவியல் நமக்குப் பெருந்துணை புரிகிறது. முதல் மெய்ப்பாடாக நகைச்சுவையும் தொல்காப்பியர் கூறுதல் அவரது பழுத்த உளவியல் தேர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

அனைவரும் விரும்பும் நகைச்சுவையை முதலாவதாகவும் அதற்கு மறுதலையாகிய அழகையை அதன்பின்னும் அழகையை ஒத்த இளிவரலை அடுத்தும், தான் இளிவரலுற்றால் பிறர் பொருளை வியப்பதால் பின் வியப்பையும், வியப்புப் பற்றி அறியும்முன் அச்சம் பிறக்குமாதலால் பின் அச்சத்தையும் அச்சத்திற்கு மறுதலையாகிய வீரத்தை அதன்பின்னும், வீரத்தின் பயனாகிப் பிறர்க்கு வரும் வெகுளியை அதன்பின்னும், வெகுளிக்கு மறுதலையான உவகையை இறுதியிலும் வைத்திருக்கும் அமைப்பு முறையே உளவியல் தன்மையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம்.

அவ்வகையில் தொல்காப்பியரின் உளவியல் ஆளுமை ஒப்பு நோக்குகையில் அவர் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை வைத்திருக்கும் விதத்திலே நாம் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது. அதுமட்டுமல்லாது சங்க இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் மெய்ப்பாடுகள் பற்றிய செய்திகளை வரையறுத்துக் கூறுகின்றன என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறியலாம்.

பார்வை நூல்கள்

- [1] அப்துல்கரிம். இளையோர் உளவியல், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், மு.ப. 1975.
- [2] இளம்பூணன். தொல்காப்பியம்- மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல். கழக வெளியீடு, சென்னை மு.ப. 2007.
- [3] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும். மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மயூரா வளாகம், 48, தானப்ப முதலி தெரு, மதுரை - 625 001.
- [4] பாலசுப்பிரமணியன், பி.எஸ். “கல்வி உளவியல்.” தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், ஆசிரியர் கல்விப் பட்டயப் பயிற்சி. மு.ப. 2001.
- [5] புலியூர்க்கேசிகன். சங்க இலக்கியம் உரை, சாரதா பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு – 2012.

தமிழில் இக்கட்டுரையை இவ்வாறு மேற்கோளிடுங்கள்:

கவிதா, ஜெ. “தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டுடன் உளவியல்.” தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, ஜூலை 2020, பக். 12-27.
டிஓஐ: 10.38067/ijtlss.2020.v03i01.002.

Cite this Article in English (MLA 8 Style) as:

Kavitha, J. “Tholkappiyar’s Meyppadu (Funtion of Emotions) and Psychology.” *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume. 3, Issue. 1, July 2020, pp. 12-27. DOI: 10.38067/ijtlss.2020.v03i01.002.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlts.com

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை /Author Acknowledgement: இல்லை /Nil

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி/Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.